

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena ter za izvrševanje prvega odstavka 82. člena in drugega odstavka 83. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o mejnih vrednostih emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo Sveta 1999/13/ES z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih (UL L št. 85 z dne 29. 3. 1999, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2008/112/ES z dne 16. decembra 2008 o spremembi direktiv Sveta 76/768/EGS, 88/378/EGS, 1999/13/ES in direktiv 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z namenom prilagoditve Uredbi (ES) št. 1272/2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L št. 345 z dne 23. 12. 2008, str. 68), določa posebne zahteve, povezane s preprečevanjem in zmanjševanjem emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin (v nadaljnjem besedilu: halogenirane organske spojine) v zrak, in sicer:

- vrste dejavnosti in z njimi povezane naprave, za katere se uporabljajo določbe te uredbe,
- mejne vrednosti emisij halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih,
- prepoved uporabe nekaterih halogeniranih organskih spojin,
- vrednotenje emisije halogeniranih organskih spojin in ugotavljanje čezmerne obremenitve,
- program obratovalnega monitoringa ter pogostost in čas vzorčenja meritev koncentracije halogeniranih organskih spojin in
- posebne ukrepe v zvezi z zmanjšanjem tveganja za zdravje ljudi, ki ga povzročajo emisije halogeniranih organskih spojin.

(2) Za vprašanja o emisiji halogeniranih organskih spojin v zrak, ki niso posebej urejena s to uredbo, in vprašanja o emisiji drugih snovi v zrak iz naprav, za katere se uporabljajo določbe te uredbe, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak pa predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

2. člen

(uporaba)

Določbe te uredbe se uporabljajo za dejavnosti oziroma naprave, če se v njih uporabljajo organska topila z vsebnostjo halogeniranih organskih spojin, ki je enaka ali večja od enega odstotka celotne mase topila (v nadaljnjem besedilu: naprava), in sicer za:

- naprave za površinsko čiščenje materialov ali izdelkov (v nadaljnjem besedilu: naprave za površinsko čiščenje), v katerih se uporabljajo organska topila za odstranjevanje nečistoč s površine materialov, kar vključuje tudi razmastitev in razlakiranje, ter drugo obdelavo površin s pomočjo organskih topil, razen kemičnega čiščenja tekstila;
- naprave za kemično čiščenje tekstila (v nadaljnjem besedilu: naprave za kemično čiščenje), v katerih se čistijo oblačila, dekorativni tekstil, preproge in podobne dobrine ali razmastijo krzna, vlakna, perje in volna;
- naprave za ekstrahiranje rastlinskih olj ali živalskih maščob in rafiniranje rastlinskih olj (v nadaljnjem besedilu: naprave za ekstrahiranje), v katerih se ekstrahirajo rastlinska olja in arome iz semen in drugih delov rastlin, predelujejo suhi ostanki za živalsko krmo ali čistijo masti in rastlinska olja, pridobljena iz semen in delov rastlin ali živali;
- naprave za regeneracijo adsorbentov, uporabljenih za adsorpcijo halogeniranih organskih spojin, če niso sestavni del naprav iz prve, druge in tretje alineje tega člena.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. naprava so napeljave in oprema, ki so nepremična tehnična celota, v kateri se izvaja ena ali več dejavnosti iz prejšnjega člena ali katerakoli druga dejavnost, ki je z njimi tehnično povezana in lahko vpliva na emisije halogeniranih organskih spojin. Za eno napravo se šteje tudi več istovrstnih naprav iz prejšnjega člena na posameznem funkcionalno zaokroženem območju v posesti istega upravljavca naprave, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi postopki, v katerih se uporabljajo organska topila z vsebnostjo halogeniranih organskih spojin, ki je enaka ali večja od enega odstotka celotne mase topila;

2. večja sprememba uporabe organskih topil je:

- gradnja ali rekonstrukcija naprave, za katero je predpisana presoja vplivov na okolje,
- sprememba nazivne zmogljivosti naprave, ki povzroči več kot 10-odstotno povečanje emisij halogeniranih organskih spojin, ali kakršnakoli sprememba, ki povzroči čezmerno obremenjenost zunanjega zraka ali drugače škodljivo vpliva na zdravje ljudi ali okolje;

3. emisija je kakršenkoli izpust halogeniranih organskih spojin iz naprave v okolje;

4. odpadni plini so s halogeniranimi organskimi spojinami in drugimi snovmi onesnaženi plini, ki se izpuščajo v zrak iz naprav za čiščenje odpadnih plinov in drugih odvodnikov odpadnih plinov brez predhodnega čiščenja. Prostorninski pretok odpadnih plinov se izraža v m3/h pri normnih pogojih;

5. mejna vrednost emisij je vrednost koncentracije halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih, izračunana pri normnih pogojih, ki v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena;

6. vnos je količina halogeniranih organskih topil, vključno s halogeniranimi organskimi topili v pripravkih, ki se uporabljajo pri izvajanju dejavnosti, in halogeniranimi organskimi topili, ki se reciklirajo v napravi ali zunaj nje, in se upošteva vsakokrat, ko se halogenirana organska topila uporabljajo v napravi;

7. ponovna uporaba halogeniranih organskih topil je uporaba teh topil, regeneriranih v obratu za kakršnekoli tehnične ali komercialne namene, skupaj z uporabo kot gorivo, vendar brez upoštevanja količine regeneriranega topila, ki se odstrani kot odpadke.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot ga določa predpis, ki ureja mejne vrednosti emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

II. SPLOŠNE ZAHTEVE ZA NAPRAVE

4. člen

(uporaba halogeniranih ogljikovodikov)

(1) V napravah se lahko uporabljajo naslednji halogenirani ogljikovodiki: tetrakloroeten, trikloroeten ali diklorometan v tehnološko čisti obliki. Halogeniranim ogljikovodikom, ki se uporabljajo v napravah, se ne smejo dodajati snovi z opozorilnimi stavki R 45, R 46, R 49, R 60 ali R 61 oziroma stavki o nevarnosti H 340, H 350, H 350i, H 360D ali H 360F.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je v napravah za kemično čiščenje in ekstrahiranje prepovedana uporaba trikloroetena.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je v napravah za kemično čiščenje prepovedana tudi uporaba diklorometana.

(4) Na podlagi vloge upravitelja naprave za uporabo delno fluoriranih ali bromiranih ogljikovodikov v tehnološko čisti obliki ali mešanici s trans-1-2-dikloroetenom lahko ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli tako uporabo, če:

- se uporabljajo za površinsko čiščenje predmetov visoke vrednosti, kot so elektronski sestavni deli, izdelava natančnih merilnih in regulacijskih naprav in podobno in
 - je iz dokumentacije, priložene k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, razvidno, da ni mogoče pričakovati škodljivih vplivov na okolje in da za takšno uporabo pri stanju tehnike ni mogoče uporabiti topil, ki ne vsebujejo fluora.
- (5) Za halogenirane organske spojine, izločene iz odpadnih plinov, je treba zagotoviti ponovno uporabo.

5. člen

(mejne vrednosti za nevarne halogenirane organske spojine)

(1) Upravitelj naprave, ki uporablja trikloroeten, ga mora najpozneje do konca leta 2012, če je naprava vpisana v evidenco naprav iz 24. člena te uredbe, oziroma v roku iz okoljevarstvenega dovoljenja, če mora v skladu s to uredbo pridobiti za obratovanje naprave okoljevarstveno dovoljenje, nadomestiti z manj škodljivimi snovmi, če je to tehnično izvedljivo.

(2) Če se v napravi pri obdelavi materialov in izdelkov sprošča trikloroeten, se mora pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprave zagotoviti, da masni pretok te snovi v odpadnih plinih ne presega mejne vrednosti 10 g/h ali da koncentracija v nerazredčenem odpadnem plinu ne presega mejne vrednosti 2 mg/Nm3.

(3) Če se v napravi pri obdelavi materialov in izdelkov sprošča tetrakloroeten ali diklorometan, se mora pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprave zagotoviti, da masni pretok teh snovi v odpadnih plinih ne presega mejne vrednosti 100 g/h ali da skupna vrednost koncentracije vseh teh snovi v nerazredčenem odpadnem plinu ne presega mejne vrednosti 20 mg/Nm3.

(4) Če je na funkcionalno zaokroženem območju, ki ga upravlja isti upravitelj, več naprav, se za masni pretok iz drugega in tretjega odstavka tega člena upošteva celotni masni pretok, izračunan kot vsota masnih pretokov iz vseh naprav na tem območju.

6. člen

(zahteve za varstvo zraka v okolici naprav)

(1) Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprav je treba zagotoviti, da se naprave lahko uporabljajo le, če je s tehničnimi ukrepi ob uporabi najboljše razpoložljive tehnike zagotovljeno, da je koncentracija halogeniranih organskih spojin v zraku zmanjšana v skladu z zahtevami iz te uredbe:

- v prostorih, v katerih ni naprav, vendar se v njih lahko zadržujejo ljudje, ali
- v sosednjih prostorih, v katerih se proizvajajo, obdelujejo, dajejo v promet, uživajo ali hranijo živila.

(2) Če se v katerem od prostorov iz prejšnjega odstavka na podlagi meritev ugotovi, da je v zraku sedemdnevna povprečna vrednost koncentracije tetrakloroetena večja od 0,1 mg/Nm3, mora upravitelj naprave o tem obvestiti ministrstvo in inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, ter v šestih mesecih po tej ugotovitvi sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovi zmanjšanje koncentracije tetrakloroetena pod 0,1 mg/Nm3.

7. člen

(čiščenje odpadnih plinov)

Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprav je treba zagotoviti, da se odpadni plini očistijo v ločevalniku hlapov in da koncentracija halogeniranih organskih spojin v nerazredčenem očiščenem odpadnem plinu ne presega mejne vrednosti 20 mg/Nm3 oziroma 2 mg/Nm3 v primeru trikloroetena.

8. člen

(ravnanje s halogeniranimi organskimi topili)

(1) Polnjenje naprav s halogeniranimi organskimi topili ali pomožnimi sredstvi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine, in odvzem izrabljenih halogeniranih organskih topil je treba izvesti z najboljšo razpoložljivo tehniko. Hlape halogeniranih organskih topil, ki pri tem nastajajo, je treba izsesavati in jih utekočiniti ali jih ponovno uvajati v rezervoarje za polnjenje naprav s halogeniranimi organskimi topili.

(2) Ostanki, ki vsebujejo halogenirane organske spojine, se lahko iz naprav odstranijo le z zaprto pripravo.

(3) Halogenirane organske spojine ali ostanki, ki vsebujejo halogenirane organske spojine, se lahko hranijo in prevažajo le v zaprtih posodah.

9. člen

(druge zahteve)

(1) Izsesani odpadni plini, ki vsebujejo halogenirane organske spojine, se smejo odvajati le po cevovodih, odpornih proti tem snovem, in sicer tako, da je pri tem zagotovljen naravni odvod odpadnih plinov.

(2) Prezračevalne naprave prostorov, v katerih so naprave, morajo biti iz materiala, odpornega proti halogeniranim organskim spojinam.

III. POSEBNE ZAHTEVE ZA POSAMEZNE VRSTE NAPRAV

a) Naprave za površinsko čiščenje

10. člen

(splošne zahteve za površinsko čiščenje)

(1) Pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprav je treba zagotoviti:

- 1. da se obdelovani material ali izdelki obdelujejo v ohišju, ki je razen odprtih, potrebnih za izsesavanje odpadnih plinov, popolnoma zaprto in pri katerem so v skladu z najboljšo razpoložljivo tehniko uporabljene vse možnosti preprečevanja emisij z zatesnitvijo, izločanjem halogeniranih organskih spojin ali s spremembo postopka obdelave;
 - 2. da koncentracija halogeniranih organskih spojin v zraku v napravi na odvzemnem območju obdelovanega materiala ali izdelkov iz nje ne presega mejne vrednosti 1 g/Nm3;
 - 3. da se s samodejnim zapiranjem naprave zagotavlja, da je odvzem obdelovanega materiala ali izdelkov z odvzemnega območja mogoč šele, ko izmerjena vrednost koncentracije halogeniranih organskih spojin v zraku v napravi ne presega mejne vrednosti 1 g/Nm3.
- (2) Če se zrak z odvzemnega območja naprave izsesava, se koncentracija halogeniranih organskih spojin iz 2. točke prejšnjega odstavka nanaša na koncentracijo v zraku v napravi na odvzemnem območju.

11. člen

(zahteve v zvezi z vsebnostjo diklorometana)

Če se v napravi uporablja organsko topilo, ki vsebuje več kot 50 odstotkov diklorometana, je mejna vrednost emisij halogeniranih organskih spojin v nerazredčenem očiščenem odpadnem plinu enaka 50 mg/Nm³.

12. člen

(izjeme pri površinskem čiščenju)

(1) Če pri napravi, ki je namenjena odstranjevanju lakov in barv, ni mogoče izpolniti pogojev iz 2. in 3. točke prvega odstavka 10. člena te uredbe, je treba pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprave zagotoviti, da se zrak z odvzemnega območja pri odvzemu obdelanega materiala ali izdelkov izsesava in da se z odvzetimi predmeti organsko topilo ne raznaša v tekočem stanju.

(2) Če zaradi velikosti ali drugih lastnosti obdelovanega materiala ali izdelkov ni mogoče izpolniti pogojev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, je treba pri načrtovanju, gradnji ali rekonstrukciji in obratovanju naprave uporabiti vse možnosti za preprečevanje emisij halogeniranih organskih spojin v okolje s pomočjo okrovov, zatesnitev, zračnih zaves in ločenega izsesavanja odpadnega zraka.

b) Naprave za kemično čiščenje

13. člen

(opremljenost naprave)

- (1) Naprava mora biti skladna s standardom SIST EN ISO 8230 za stroje za kemično čiščenje tekstila, kar se dokazuje s certifikatom, in mora imeti najmanj naslednje sestavne dele:
- varnostno kad za topilo,
 - zaprt sistem čiščenja brez prenašanja blaga (»suho do suhega«),
 - zaprt sistem zajemanja destilacijskega ostanka,
 - sistem filtriranja brez naplavljanja,
 - varovanje pred prenapolnjenjem destilacijske posode,
 - integrirani naknadni ločevalnik vode,
 - regeneracijo topila s hladilno tehniko (kondenzacija pri nižani temperaturi),
 - samodejni časovni nadzor nad sušenjem,
 - adsorpcijsko napravo z desorpcijo s pomočjo vročega zraka.

(2) Naprava mora delovati tako, da se po začetku čiščenja polnilna vrata samodejno zaklenejo in jih je mogoče znova odpreti šele po končanem sušenju, ko je bila z aktivnim ogljem izvedena dezodoracija bobna in temperatura očiščenega blaga ni manjša od 308 K (35 °C).

(3) Celotne emisije, izražene z emisijskim faktorjem, ki ga predstavlja razmerje med maso izpuščenih hlapnih organskih spojin v gramih in maso očiščenega in posušenega blaga v kilogramih, ne sme presegati vrednosti, določene v predpisu o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za naprave, ki so bile do začetka veljavnosti te uredbe vpisane v evidenco naprav na podlagi predpisa o emisiji halogeniranih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, štejejo za zadosten dokaz o skladnosti tudi dokazila, ki so bila priložena ob prvi prijavi teh naprav.

14. člen

(prezračevanje prostorov, v katerih obratuje naprava)

(1) Ločevalniki hlapov se ne smejo desorbirati s svežim zrakom ali zrakom iz prostora. V napravi za kemično čiščenje se lahko za čiščenje tekočega topila uporabljajo le filtri, ki jih je mogoče regenerirati.

(2) Obratovalni prostori se morajo prezračevati izključno s prezračevalnimi napravami z izsesavanjem prostorskega zraka. Prezračevanje mora biti izvedeno tako, da se emisije halogeniranih organskih spojin, ki nastajajo na območju strojev, shranjevanja topil, shranjevanja očiščenega ali oplemenitenega blaga, likalnih miz, vlažilnih naprav ali praznjenja strojev, zajamejo na kraju nastanka. Iz odpadnega zraka, ki nastaja zaradi prezračevanja obratovalnih prostorov in prostorov z ločevalniki hlapov, halogeniranih organskih spojin ni treba izločevati.

(3) V obratovalnih prostorih se zunaj naprav ne smejo uporabljati nobene halogenirane organske spojine.

IV. VREDNOTENJE PARAMETROV EMISIJE

15. člen

(ugotavljanje koncentracije halogeniranih organskih spojin)

- (1) Koncentracija halogeniranih organskih spojin se določa v masnih enotah, izraženih v g ali mg na enoto prostornine suhega odpadnega plina, izražene v m³, pri normnih pogojih.
- (2) Če se koncentracija halogeniranih organskih spojin ugotavlja na izpustu ločevalnika hlapov, odpadni plini ne smejo biti razredčeni.
- (3) Iz izmerjenih vrednosti koncentracij halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih se izračunajo polurne povprečne vrednosti meritev koncentracije.

V. MERITVE EMISIJE HALOGENIRANIH ORGANSKIH SPOJIN IN OBRATOVALNI MONITORING

a) Naprave za površinsko čiščenje, ekstrahiranje in regeneracijo adsorbentov

16. člen

(upravljavec naprave za površinsko čiščenje, ekstrahiranje in regeneracijo adsorbentov)

Upravljavec naprave za površinsko čiščenje, ekstrahiranje in regeneracijo adsorbentov mora za meritve koncentracije halogeniranih organskih spojin v napravi zagotoviti merilno odprtino, ki je primerna za namestitve merilnih naprav in omogoča varno opravljanje meritev. Merilna odprtina mora biti namenjena samo meritvam koncentracij v napravi. Kadar se meritve ne opravljajo, mora biti merilna odprtina tesno zaprta in zaklenjena.

17. člen

(meritve emisij v odpadnih plinih)

- (1) Upravljavec naprave iz prejšnjega člena mora zagotoviti prve in občasne meritve emisij halogeniranih organskih spojin.
- (2) Če je pretok odpadnih plinov iz naprave večji od 500 m³/h, je treba za ugotavljanje koncentracije halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih namesto občnih meritev opravljati

trajne meritve emisij halogeniranih organskih spojin.

(3) Namesto trajnih meritev emisij halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo občasne meritve, če oprema naprave zagotavlja njen samodejni izklop, takoj ko koncentracija halogeniranih organskih spojin v zraku pred vstopom v ločevalnik hlapov preseže mejno vrednost 1 g/Nm3.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena občasni meritev emisij halogeniranih organskih spojin ni treba opravljati, če prostornina rezervoarja za polnjenje organskih topil v napravo ne presega 50 litrov in je naprava opremljena z ločevalnikom hlapov za čiščenje odpadnih plinov.

(5) Občasne meritve je treba izvesti vsako leto enkrat, tako da med dvema zaporednima občasnim meritvama ne preteče več kot 13 in ne manj kot 11 mesecev, in enkrat na tri leta za naprave, pri katerih je masni pretok halogeniranih organskih spojin manjši od 20 odstotkov mejne vrednosti ali je pretok odpadnih plinov iz naprave manjši od 100 m3/h, pri čemer čas med dvema meritvama ne sme biti krajši od 33 mesecev in daljši od 39 mesecev.

(6) Če se pri posamezni občasni meritvi emisij halogeniranih organskih spojin izmeri, da je mejna vrednost, določena s to uredbo, presežena, je treba občasne meritve ponoviti po šestih mesecih od opravljene meritve.

18. člen

(opustitev meritev)

(1) Na podlagi vloge upravitelja naprave iz 16. člena te uredbe lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje naprave dovoli opustitev občnih meritev iz prejšnjega člena, če se na napravi med njenim obratovanjem opravljajo trajne meritve emisij halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih.

(2) V okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka ministrstvo določi tudi pogostost in način umerjanja naprav za trajne meritve emisij halogeniranih organskih spojin ter pri tem upošteva, da je treba napravo umeriti najmanj enkrat na leto.

19. člen

(opravljanje občnih meritev)

Pri posamezni občasni meritvi emisij halogeniranih organskih spojin je treba koncentracijo halogeniranih organskih spojin izmeriti najmanj trikrat. Čas vzorčenja posamezne meritve je:

- 30 sekund za meritev koncentracije v bobnu oziroma na odzemnem območju obdelovanega materiala ali izdelkov in
- 30 minut za meritev koncentracije v odpadnih plinih na njihovem izpustu iz naprave.

20. člen

(vsebina obratovalnega dnevnika)

(1) Upravitelj naprave iz 16. člena te uredbe mora voditi obratovalni dnevnik uporabe halogeniranih organskih spojin (v nadaljnjem besedilu: obratovalni dnevnik), iz katerega so za vsako napravo posebej razvidne:

- vrste in količina organskih topil, uporabljenih v napravi,
- količina v recikliranje ali drugo ponovno uporabo oddanih topil ali materiala, ki vsebuje topila,
- količina v odstranjevanje oddanih topil oziroma trdnih odpadkov, ki vsebujejo topila,
- količina topil v odpadnih vodah,
- čas normalnega obratovanja naprave in
- čas zagonov in ustavitve zaradi vzdrževalnih del pri napravi.

(2) Upravitelj naprave za površinsko čiščenje mora v obratovalni dnevnik poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vpisovati tudi težo očiščenih predmetov.

(3) Če je naprava opremljena z ločevalnikom hlapov za čiščenje odpadnih plinov, se morajo v obratovalni dnevnik dnevno vpisovati tudi podatki o njenem obratovanju, razen za ločevalnike hlapov, ki so opremljeni z napravami za trajno merjenje parametrov obratovanja naprave oziroma shranjevanje podatkov o njenem obratovanju in merjenju koncentracije na izpustu očiščenih odpadnih plinov.

21. člen

(ugotavljanje obratovalnega časa)

(1) Za ugotavljanje obratovalnega časa naprave se uporablja na napravi nameščena posebna ura za merjenje časa obratovanja naprave.

(2) Na podlagi podatkov iz obratovalnega dnevnika mora upravitelj naprave iz 16. člena te uredbe za vsako koledarsko leto izdelati letno bilanco uporabljenih halogeniranih organskih spojin v skladu s predpisom, ki ureja mejne vrednosti emisije hlapnih organskih spojin iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila, za vse količine in čas iz prejšnjega odstavka.

(3) Upravitelj naprave iz 16. člena te uredbe mora zagotoviti, da se obratovalni dnevnik hrani za zadnjih pet let obratovanja naprave.

b) Naprave za kemično čiščenje

22. člen

(upravitelj naprave za kemično čiščenje)

(1) Upravitelj naprave za kemično čiščenje mora voditi poslovník za obratovanje naprave. Oblika in vsebina poslovnika sta določeni v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Upravitelj naprave iz prejšnjega odstavka mora na podlagi podatkov iz obratovalnih dnevnikov, ki so sestavni deli poslovnika za obratovanje naprave in se vodijo za vsako napravo posebej, izdelati letno poročilo upravitelja naprav in ga do 31. januarja tekočega leta posredovati Agenciji Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija) za preteklo koledarsko leto. Poročilo iz prejšnjega stavka se pošlje agenciji v pisni in elektronski obliki na obrazcu, ki ga ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh. Oblika in vsebina letnega poročila sta določeni v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Upravitelj naprave iz prvega odstavka tega člena mora zagotoviti, da se obratovalni dnevniki hranijo za zadnjih pet let obratovanja naprave.

(4) Če naprava za regeneracijo adsorbentov obratuje v isti stavbi z isto hišno številko kot naprava za kemično čiščenje in jih upravlja ista oseba, se uporabljajo določbe tega člena tudi za upravitelja naprave za regeneracijo adsorbentov.

VI. UGOTAVLJANJE ČEZMERNIH OBREMENITEV

23. člen

(čezmerno obremenjevanje okolja)

(1) Naprava za površinsko čiščenje ali naprava za ekstrahiranje povzroča čezmerno obremenitev okolja z emisijo halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih, če:

1. pri trajnih meritvah:

- 95 odstotkov ali manj polurnih povprečnih vrednosti koncentracije halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih ne preseže mejne vrednosti emisij in
- ena od polurnih povprečnih vrednosti koncentracije halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih preseže mejno vrednost emisij za več kot trikrat,

2. pri občasnih meritvah:

- ena od polurnih povprečnih vrednosti koncentracije halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih preseže mejno vrednost emisij.

(2) Naprava za kemično čiščenje povzroča čezmerno obremenitev okolja z emisijo halogeniranih organskih spojin, če količina celotnih emisij iz naprave presega mejno vrednost iz predpisa, ki ureja mejne vrednosti emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

(3) Če upravljevec naprave sam ugotovi ali mu izvajalec občasnih ali trajnih meritev emisij halogeniranih organskih spojin sporoči, da naprava čezmerno obremenjuje okolje, mora o tem nemudoma obvestiti inšpektorja, pristojnega za okolje.

VII. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE IN VPIS V EVIDENCO

24. člen

(vpis v evidenco naprav in pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Naprava iz 2. člena te uredbe lahko obratuje oziroma jo lahko njen upravljevec uporablja, če je naprava vpisana v evidenco naprav, v katerih se uporabljajo halogenirana organska topila (v nadaljnjem besedilu: evidenca naprav).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora upravljevec naprave za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če:

- zmogljivost vseh naprav, ki jih ima upravljevec v posesti na istem funkcionalno zaokroženem območju, presega porabo halogeniranih organskih spojin 150 kg na uro ali 200 ton na leto ali
- opusti izvajanje občasnih meritev emisij halogeniranih organskih topil v skladu z 18. členom te uredbe ali
- se v napravi uporabljajo halogenirane organske spojine iz četrtega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali njeno večjo spremembo mora vsebovati:

- podatke o upravljavcu;
- navedbo kraja naprave (naslov in parcelna številka zemljišč);
- vrsto naprave;
- opis tehnoloških procesov v napravi, ki povzročajo emisijo snovi v zrak in ukrepov za njihovo zmanjševanje;
- opis točkovnih virov emisije snovi v zrak;
- podatke o letni porabi topil.

(4) Obrazec vloge iz prejšnjega odstavka je objavljen na spletni strani ministrstva.

25. člen

(pogoji za vpis v evidenco naprav)

(1) Ministrstvo vpiše napravo iz 2. člena te uredbe v evidenco naprav na podlagi vloge za vpis v evidenco naprav, kateri mora biti priloženo:

- poročilo o prvih meritvah, če gre za novo napravo ali spremembo naprave, ali poročilo o občasnih ali trajnih meritvah, ki ni starejše od 12 mesecev, ali
- tehnična dokumentacija proizvajalca naprave, iz katere je razvidno, da v skladu s to uredbo za napravo ni treba izvajati meritev halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih.

(2) V evidenci naprav ministrstvo vodi podatke o:

- firmi oziroma imenu in sedežu upravljavca naprave ter o kraju naprave,
- gradnji naprave, začetku njenega obratovanja in njenih rekonstrukcijah oziroma obnovah,
- vrsti naprave, njeni zmogljivosti in tehnološkem postopku, zaradi katerega naprava onesnažuje okolje zaradi emisij halogeniranih organskih spojin,
- letni količini in vrsti uporabljenih pripravkov, ki vsebujejo halogenirana organska topila,
- letni emisiji halogeniranih organskih spojin in druge podatke iz obratovalnega monitoringa, če gre za napravo, za katero je treba v skladu s to uredbo izvajati meritve halogeniranih organskih spojin v odpadnih plinih,
- dnevu vpisa v evidenco upravljavcev naprav.

(3) Ministrstvo vpiše napravo v evidenco naprav za obdobje petih let in o vpisu v evidenco naprav izda potrdilo v 60 dneh po prejemu popolne vloge, če ugotovi iz poročila o prvih meritvah, občasnih meritvah ali trajnih meritvah, iz tehnične dokumentacije proizvajalca naprave in iz poročila o bilanci uporabljenih organskih topil, da naprava izpolnjuje pogoje iz te uredbe.

(4) Upravljevec naprave mora vlogo za vpis v evidenco naprav vložiti na ministrstvo na obrazcu, objavljenem na njegovi spletni strani. Vloga se lahko vloži pisno ali elektronsko v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje.

(5) Upravljevec naprave mora vložiti vlogo za podaljšanje vpisa v evidenco naprav najpozneje 60 dni pred iztekom roka veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco naprav. Rok veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco naprav se podaljša za pet let, če naprava po izteku veljavnosti potrdila izpolnjuje pogoje, pod katerimi se lahko vpiše v evidenco naprav.

26. člen

(prijava sprememb in prenehanja obratovanja)

(1) Upravljevec naprave mora ministrstvu prijaviti:

- namero prenehanja obratovanja naprave, spremembe upravljavca in namero večje spremembe uporabe halogeniranih organskih topil zaradi spremembe zmogljivosti naprave in
- namero spremembe značilnosti in nevarnih lastnosti uporabljenih halogeniranih organskih spojin ali spremembe postopka čiščenja odpadnih plinov ali zajemanja emisij.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje:

a) podatke o upravljavcu:

– ime in sedež gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije ali samostojnega podjetnika posameznika, ki upravlja napravo;

– naslov stavbe, v kateri je naprava;

– ime in naslov osebe, ki zastopa upravljavca;

b) podatke o spremembi uporabe ali značilnostih halogeniranih organskih topil, in sicer o:

– dejavnosti upravljavca in vrsti naprave,

– halogeniranih hlapnih organskih topilih, katerih količina uporabe ali značilnost se spreminja,

– količini halogeniranih organskih topil, ki se je letno porabila v napravi pred spremembo, in količini, ki se bo letno uporabila po spremembi, v obliki bilance uporabljenih halogeniranih organskih topil v skladu s predpisom, ki ureja mejne vrednosti emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila.

(3) Ministrstvo podatke o spremembah obratovanja naprave in spremembi upravljavca vpiše v evidenco naprav, če niso v nasprotju z določbami te uredbe, in o spremembi vpisa v evidenco naprav izda odločbo o spremembi potrdila.

27. člen

(izbris iz evidence)

(1) Ministrstvo izbriše napravo iz evidence naprav, če:

– poteče rok veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco, upravljavec pa v predpisanem roku ni zaprosil za njegovo podaljšanje,

– je upravljavec prijavil namero prenehanja obratovanja naprave,

– naprava ne izpolnjuje zahtev te uredbe,

– upravljavec ne zagotavlja izvajanja obratovalnega monitoringa emisij halogeniranih organskih spojin v skladu s to uredbo ali

– upravljavec ne prijavi sprememb v obratovanju naprave.

(2) Ministrstvo izbriše napravo iz evidence naprav tudi na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši pravnomočne odločbe o izvedbi ukrepov zaradi čezmernega obremenjevanja okolja z emisijami organskih spojin.

VIII. NADZORSTVO

28. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

IX. KAZENSKES DOLOČBE

29. člen

(globe za prekrške)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot upravljavec naprave:

– brez okoljevarstvenega dovoljenja uporablja prepovedana topila ali ne zagotavlja ponovne uporabe zajetih topil v nasprotju z določbami 4. člena te uredbe,

– ne zagotovi pogojev za meritve emisij iz 16. člena te uredbe,

– ne izvaja meritev emisij v skladu s prvim, drugim, petim in šestim odstavkom 17. člena te uredbe,

– ne izvaja obratovalnega monitoringa v skladu z 22. členom te uredbe,

– obratuje brez okoljevarstvenega dovoljenja oziroma vpisa v evidenco naprav, kot zahtevajo določbe 24. člena te uredbe, ali

– ne prijavi sprememb v zvezi z obratovanjem in upravljavcem v skladu s 26. členom te uredbe.

(2) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik kot upravljavec naprave.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot upravljavec naprave:

– ne obvesti ministrstva in inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, o preseganju dovoljene koncentracije onesnaževal v bivalnem okolju, kot določa drugi odstavek 6. člena te uredbe,

– ne ravna s topili v skladu z določbami 8. člena te uredbe,

– ne uporablja ustreznih materialov za cevovode in prezračevalne naprave, kot določa 9. člen te uredbe,

– ne zagotavlja ukrepov za zmanjševanje emisij organskih topil, navedenih v prvem odstavku 10. člena in prvem odstavku 12. člena te uredbe,

– ne prezračuje prostorov v skladu z določbami 14. člena te uredbe,

– ne vodi obratovalnega dnevnika v skladu z 20. členom te uredbe,

– ne izdeluje letnih bilanc uporabljenih halogeniranih organskih spojin v skladu z 21. členom te uredbe,

– ne zagotavlja merjenja obratovalnega časa in ne hrani obratovalnega dnevnika v skladu z 21. členom te uredbe,

– ne obvesti inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, o čezmernem obremenjevanju okolja, kot določa tretji odstavek 23. člena te uredbe.

(4) Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik kot upravljavec naprave.

(5) Z globo od 400 do 1.200 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika kot upravljavca naprave.

X. KONČNI DOLOČBI

30. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati Uredba o mejnih vrednostih emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila (Uradni list RS, št. 112/05 in 37/07), in Pravilnik o programu obratovalnega monitoringa za naprave za pranje in kemično čiščenje tekstilij ter naprave za regeneracijo adsorbentov (Uradni list RS, št. 1/04, 41/04 – ZVO-1 in 51/11).

31. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-34/2011

Ljubljana, dne 1. septembra 2011

EVA 2011-2511-0039

Vlada Republike Slovenije

mag. Mitja Gaspari l.r.
Minister

[Priloga 1: Poslovník uporabe organskih topil v obratu za kemično čiščenje tekstilij](#)
[Priloga 2: Letno poročilo upravljalca obrata](#)